

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۱۲/۲۸

م. اسحاق نگارگر

پیک شوخی کاغذ پیچ!

همین حالا از خبرهای ساعت هشت شب آریاناویوز شنیدم که کاندید های شکست خورده مدعی استند که انتخاباتی که گذشت برنده و بازنده ندارد و بنا بر این ما کاندیدان یک حکومت مشارکت ملی تیار و به فرصت یک انتخابات دیگر می کنیم.

خوب این که مشکل نیست وقتی انتخابات برنده و بازنده نداشت مسلماً صدر و ذیل هم ندارد. حالا من با این موضوع کار ندارم که چه گونه ممکن است کسی مانند تورسن که اشرف غنی و عبدالله را شاگرد چاینکی فروش هم نمی گرفت و به اصطلاح با شاهان شله نمی خورد میتواند با این دو تا و با جناب گلبدین حکمتیار در حکومت مشارکت ملی اشتراک کند؟ مگر اینکه نام حکومت خود را بگذارند «حکومت منازعت ملی» یعنی حکومت «تو بزن و مه بزن» اما فکر نکنید مشکل در همین جا پایان می یابد نه به هیچ وجه چون اگر حکومت «منازعت ملی» از قوه به فعل بیاید رهبر حکومت را چه گونه تعیین کنند؟ جناب حکمتیار نه یک بار بلکه چند بار گفته است که اگر در انتخابات تقلب نشود من برنده انتخابات استم حالا که تقلب شد و او تنها سه در صد رأی بُرد اگر شورای کاندیدان که من هنوز نمیدانم صلاحیت خود را از کجا کسب کرده است او را رئیس جمهور ن سازند او چه گونه قبول میکند که به طور مثال زیر اثر تورسن که تنها صفر اعشاریه چند در صد رأی بُرده است کار کند و اگر اینان باز به همان انتخاباتی که برنده و بازنده ندارد متوسل شوند پس ناگزیر به این نتیجه می رسند که اشرف غنی رئیس جمهور؛ عبدالله عبدالله صدراعظم و دیگران بالترتیب وزیران مسؤول مقرر شوند تا همه به آرزو برسند. و بدین ترتیب برخلاف ادعای شان انتخابات برنده و بازنده پیدا می کند.

و اما شوخی کاغذ پیچ من:

ما افغان ها که هرگز به حق تن نمی دهیم چه ضرور که عالم پول را خرج کنیم و انتخابات برگزار کنیم و در آخر نتیجه اش را هم نپذیریم.

آیا بهتر نیست به همان شیوهٔ اجدادی شیر و خط متوسل شویم و به طور مثال همه کاندید های مقام ریاست جمهوری را به صف ایستاده کنیم و بگوییم خط سبب حذف و شیر سبب دوام بازی است بدین ترتیب در شیر و خط اول یک تعداد حذف می شوند و یک تعداد باقی می ماند این کار را به حساب تعداد کاندید ها ادامه می دهیم تا تنها دو نفر باقی بماند یاد تان باشد که اشتراک کنندگان ستارهٔ افغان بیچاره ها مجبور استند تا گلو پاره کنند و استعداد خود را نشان بدهند اما در این مورد تنها طالع به کار است و دیگر هیچ به هر صورت در آخر میان آن دو تن که مانده اند به نام مقام ریاست جمهوری یک شیر و خط آخری می اندازیم و بدین ترتیب رئیس جمهور را تعیین می کنیم.

این کار دو حسن دارد.

نخست برای عنعنه گرایان عنعنۀ افغانی رعایت می شود و دوم به نام اینکه هرکس نوکر طالع خود خواهد بود سبب دل آزردهای ما هم نخواهد شد و بازی شیر و خط ما نیز هیجان فراوان کسب خواهد کرد و مردم دیگر نیز بر سر این کار شرط بندی ها خواهند کرد و مصداق بازی طالع بجنگان های روزهای عید که در روزگار کودکی ما معمول بود خواهد شد.

بیاید در انتخابات آینده این شیوه را آزمایش کنیم که هم سیل است و هم تنها اشخاص خوش طالع به ریاست جمهوری خواهند رسید. تجربه اش اگر فایده نداشته باشد هیچ ضرر ندارد.

به امید این که این روش طالع بجنگان در میان ما ریشه بگیرد و مشکلات ما را کاهش بدهد.

نگارگر ۲۴ دسمبر ۲۰۱۹ برمنگهم

*****

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که سروده ها و مطالب دیگری از این نویسندهٔ معزز تذکر: مطالعه کنند، میتوانند با اجرای "کلیکی" بر عکس نویسنده در صفحهٔ مقالات، به فهرست را "آرشیف" شان رهنمائی شوند.

یک شوخی کاغذ پیچ

[i_negargar_yak_shookhi_e_kaaghaz_petsh.pdf](#)